

2. περὶ τῶν λεγομένων, ἢ ὄντων, ἢ ἀνάστατον, ἢ μηδέτερον.

1. Ἰὰ μὲν καθ' ἰσοκλήνους τινός λέγει ἐν ἰσοκλήνῳ δὲ ἔδεινί ἐστιν. οἷον ἀνὸς καθ' ἰσοκλήνους μὲν λέγει τοῦ τινός ἀνδρόπου, οἷον τοῦ Σωκράτους. ἐν ἰσοκλήνῳ δὲ ἔδεινί ἐστιν. ἴσταν ὅτι ἐν ἰσοκλήνῳ λέγουσιν, ὅ ὄν τινι μὴ ὡς μέρος ἰσάχου ἀδύνατον φρεῖς εἶναι ἴσ ἐν ᾧ ἐστὶ.

2. Ἰὰ δὲ ἐν ἰσοκλήνῳ μὲν ἐστὶ, καθ' ἰσοκλήνους δὲ ἔδεινός λέγει. οἷον ἢ ἴσ γραμματικῆ ἐν ἰσοκλήνῳ μὲν ἐστὶ τῆ ψυχῆ καθ' ἰσοκλήνους δὲ ἔδεινός λέγει. ἢ κατὰ τὸ λογιστὸν ἐν ἰσοκλήνῳ μὲν ἐστὶ τῷ σώματι, καθ' ἰσοκλήνους δὲ ἔδεινός λέγει.

3. Ἰὰ δὲ καθ' ἰσοκλήνους τε λέγει, καὶ ἐν ἰσοκλήνῳ ἐστὶν. οἷον, ἢ ἐπιστήμη ἐν τῷ ἰσοκλήνῳ ἐστὶ τῆ ψυχῆ, ἢ καθ' ἰσοκλήνους λέγει τῆς γραμματικῆς. ἢ ἔ λογιστὸν ἐν ἰσοκλήνῳ ἐστὶ τῷ σώματι, ἢ καθ' ἰσοκλήνους λέγει. οἷον, τὸ σῶμα ἐστὶ λογιστὸν.

4. Ἰὰ δὲ ἔτε ἐν ἰσοκλήνῳ ἐστὶν, ἔτε καθ' ἰσοκλήνους τινός λέγει. οἷον ὁ ἴσ ἀνὸς, ἢ τῶ Σωκράτης, ἢ ὁ ἴσ ἴππος ἢ βουκεφαλος. ἔδειν γὰρ ἴστων ἔτε ἐν ἰσοκλήνῳ ἐστὶν, ἔτε καθ' ἰσοκλήνους λέγει. ἀπὸς δὲ ἴσ ἀτόμα ἢ ἐν ἀειθρῷ καθ' ἔδεινός μὲν ἰσοκλήνους λέγει ἐν ἰσοκλήνῳ δὲ ἔνια ἔδειν καλὸν εἶναι οἷον ἢ ἴσ γραμματικῆς.

3. περὶ δύο κανόνων.

1. ὅταν ἔτερον καθ' ἔτερον κατηγορηθῆ ὡς καθ' ἰσοκλήνους, ὅσα κατὰ ἴσ κατηγορημένου λέγει, τοσαῦτα ἢ κατὰ τοῦ ἰσοκλήνους ἐνηθίζετ. οἷον ὁ ἀνὸς κατὰ ἴσ τινός ἀνδρόπου [ἴσ Σωκράτης] κατηγορηθῆ. τὸ ζῶον δὲ κατὰ ἴσ ἀνδρόπου. τὸ ζῶον ἀρα ἢ κατὰ ἴσ τινός ἀνδρόπου κατηγορηθῆσιν. ἢ ὁ γὰρ ἴσ ἀνὸς, οἷον ὁ Σωκράτης, ἢ ὁ ἀνὸς, ζῶόν ἐστ.

2. τῶν ἔτερον ἢ μὴ ἰσάλληλα τεταγμένων, ἔτερον σὺ τῷ ἔδειν ἢ διαφοραῖ. οἷον ζῶον ἢ ἀρείης. ζῶον μὲν γὰρ διαφοραῖ